

Celelalte părți în proces: Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV, Deutsche Post AG, Republica Federală Germania

Concluziile recurenței

- Anularea hotărârii atacate în integralitatea sa;
- în temeiul articolului 61 din Statutul Curții, constatarea faptului că reclamanta din primă instanță nu a demonstrat că decizia încalcă articolul 87 alineatul (1) CE și, în consecință, respingerea acțiunii. În subsidiar, Comisia solicită trimiterea cauzei Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Intimata este întreprinderea Deutsche Post AG (DPAG), o societate importantă care își desfășoară activitatea în domeniul serviciilor poștale la nivel internațional, care a obținut plăți compensatorii importante din resurse de stat. Într-o decizie separată, întemeiată pe articolul 82 CE, datând din 2002 — care nu a făcut obiectul acțiunii — Comisia a considerat că DPAG a abuzat de poziția sa dominantă practicând o politică de vânzare în pierdere pe piața coletelor. Dat fiind că DPAG a înregistrat în ansamblu pierderi în perioada în discuție, aceasta politică agresivă de prețuri nu ar fi putut fi finanțată decât cu ajutorul resurselor primite de întreprindere cu titlu de compensație financiară.

Prezentul recurs privește în principal problema metodelor de analiză care puteau fi aplicate de către Comisie, în împrejurările particulare ale acestei cauze, pentru a cerceta dacă este vorba de un ajutor ilegal în favoarea DPAG.

Potrivit metodei privilegiate în hotărârea atacată a Tribunalului de Primă Instanță, în scopul de a stabili dacă întreprinderea a primit de la stat o compensație financiară excesivă, ar trebui verificate toate costurile legate de obligațiile de serviciu public, precum și toate veniturile întreprinderii din perioada respectivă. În prezența unei astfel de compensări excesive, s-ar putea deduce că aceste resurse au fost utilizate de asemenea pentru a finanța politica neloială de preț aplicată pe piața vecină a coletelor din ușă în ușă.

Conform metodei utilizate în decizie, deficitul produs de politica neloială de prețuri aplicată pe piața vecină au fost evaluate, apoi Comisia a cercetat dacă aceste deficite au fost compensate prin resurse de stat sau nu. Dacă s-ar constata o astfel de compensare și dacă nu ar exista o altă sursă de finanțare (sub forma unor resurse proprii ale întreprinderii), ar trebui să se concluzioneze că resursele de stat au fost utilizate pentru a finanța politica neloială de preț aplicată pe piața vecină a coletelor din ușă în ușă.

Comisia consideră că metoda utilizată în decizia sa este corectă. În susținerea acestei metode, se poate utiliza un raționament logic care include de asemenea ideea că, pentru a putea ajunge

la concluzia că există un ajutor de stat ilegal, în fond, banii trebuie să provină de undeva. Nici raționamentul și nici faptele pe care se bazează acesta nu au fost contestate în hotărârea atacată. Tribunalul de Primă Instanță a pornit totuși de la ideea că numai prima metodă ar putea fi luată în considerare, fără a da explicații suplimentare.

În susținerea recursului său, Comisia invocă următoarele motive: s-a produs o încălcare a articolului 87 alineatul (1) CE și a articolului 86 alineatul (2) CE din moment ce aceste dispoziții au fost greșit interpretate în hotărârea atacată, întrucât s-a hotărât că acestea excludeau o metodă, care nu fusese de altfel criticată în hotărâre, care conducea, în baza unei argumentări logice și pertinente, la concluzia că există un ajutor de stat incompatibil cu piața comună. În plus, Comisia invocă neкомпetența Tribunalului de Primă Instanță și o încălcare a articolului 230 CE, în măsura în care Tribunalul de Primă Instanță a depășit limitele competenței sale și a puterii de control prevăzute la articolul 230 CE, precum și o încălcare a articolului 36 din Statutul Curții de Justiție, în măsura în care Tribunalul de Primă Instanță a omis să motiveze concluzia sa în ceea ce privește caracterul necorespunzător al metodei utilizate în decizie.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 17 septembrie 2008 — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA/QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

(Cauza C-403/08)

(2008/C 301/34)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA

Pârâți: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

Întrebările preliminare

A. Cu privire la interpretarea Directivei 98/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 1998 privind protecția juridică a serviciilor cu acces condiționat sau întemeiate pe aceste servicii ⁽¹⁾

1 Dispozitiv ilicit

- a) În ipoteza în care un dispozitiv de acces condiționat este produs de către un prestator de servicii sau cu consimțământul acestuia și vândut cu o autorizare limitată de utilizare a acestuia, numai pentru a avea acces la serviciul protejat în anumite împrejurări, respectivul dispozitiv este considerat un „dispozitiv ilicit” în sensul articolului 2 litera (e) din Directiva 98/84/CE dacă este utilizat pentru a permite accesul la respectivul serviciu protejat într-un loc, sau într-un mod, sau de către o persoană în afara autorizării din partea prestatorului de servicii?
- b) Care este sensul noțiunii „conceput sau adaptat” din cuprinsul articolului 2 litera (e) din directivă?

2 Cauza acțiunii

În ipoteza în care un prim prestator de servicii transmite un conținut de program într-o formă codificată unui al doilea prestator de servicii care transmite respectivul conținut pe baza unui acces condiționat, ce factori trebuie luați în considerare pentru a stabili dacă interesele primului prestator al unui serviciu protejat sunt afectate, în sensul articolului 5 din Directiva 98/84/EC?

Mai exact:

În ipoteza în care un prim operator transmite în formă codificată un conținut de program (incluzând imagini vizuale, sunet ambiental și comentariu în limba engleză) unui al doilea operator care, la rândul lui transmite către public conținutul de program (la care a adăugat propriul logo și, ocazional, o bandă audio suplimentară cuprinzând comentarii):

- a) transmiterea de către primul operator constituie un serviciu protejat de „transmisie televizată” în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 98/84/CE și al articolului 1 litera (a) din Directiva 89/552/EEC ⁽²⁾?
- b) Este necesar ca primul operator să fie un „post de emisie” în sensul articolului 1 litera (b) din Directiva 89/552/CEE pentru a se considera că acesta furnizează un serviciu protejat de „transmisie televizată” în înțelesul primei teze a articolului 2 litera (a) din Directiva 98/84/EC?
- c) Articolul 5 din Directiva 98/84/CE trebuie interpretat în sensul că ar conferi un drept civil de acțiune primului operator împotriva dispozitivelor ilicite care permit accesul la program astfel cum este difuzat de cel de al doilea operator, fie:

- (i) deoarece asemenea dispozitive trebuie considerate ca permițând accesul, prin intermediul semnalului emis, la propriul serviciu al primului operator, sau
- (ii) deoarece primul operator este prestatorul unui serviciu protejat, ale cărui interese sunt atinse printr-o activitate ilicită (întrucât asemenea dispozitive oferă acces neautorizat la serviciul protejat funizat de cel de al doilea operator)?

- d) Răspunsul la întrebarea c) este influențat dacă primul și al doilea prestator de servicii utilizează sisteme de decriptare și dispozitive de acces condiționat diferite?

3 Scopuri comerciale

Noțiunea „deținerea [...] în scopuri comerciale” prevăzută la articolul 4 litera (a) din directivă se referă numai la deținerea în vederea tranzacționării comerciale (de exemplu, vânzarea) a dispozitivelor ilicite, sau include și deținerea unui dispozitiv de către un utilizator final în cadrul desfășurării unei activități de orice tip?

B. Cu privire la interpretarea Directivei 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽³⁾

4 Drept de reproducere

În ipoteza în care fragmente secvențiale dintr-un film, dintr-o operă muzicală sau dintr-o înregistrare audio (în acest caz cadre de date digitale video și audio) sunt create (i) în memoria unui decodor sau (ii) în cazul unui film, pe un ecran de televiziune, și în care întreaga operă este reprodusă dacă fragmentele secvențiale sunt considerate împreună dar numai un număr limitat de fragmente există la un anumit moment:

- a) întrebarea dacă respectivele opere au fost reproduse în întregime sau parțial trebuie apreciată în funcție de normele juridice naționale privind drepturile de autor referitoare la a stabili ce anume reprezintă o reproducere ilicită a unei opere protejate de dreptul de autor, sau este doar o chestiune de interpretare a articolului 2 din Directiva 2001/29/EC?
- b) Dacă este o chestiune de interpretare a articolului 2 din Directiva 2001/29/EC, instanța națională ar trebui să considere toate fragmentele fiecărei opere ca un întreg, sau numai numărul limitat de fragmente care există la un anumit moment? În acest din urmă caz, ce criteriu ar trebui să aplice instanța națională în privința întrebării dacă operele au fost reproduse parțial în sensul respectivului articol?
- c) Dreptul de reproducere prevăzut de articolului 2 se extinde la crearea unor imagini tranzitorii pe un ecran de televiziune?

5 Semnificație economică de sine stătătoare

- a) Copiile tranzitorii ale unei opere create în carcasa unui decodor de televiziune prin satelit sau pe un ecran de televiziune conectat la carcasa decodorului, și al cărui unic scop este de a permite o utilizare a operei care, de altfel, nu este restricționată prin lege, trebuie considerate ca având „semnificație economică de sine stătătoare” în sensul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE pentru motivul că astfel de copii furnizează singurul temei potrivit căruia titularul de drepturi poate solicita o remunerație pentru utilizarea drepturilor sale?
- b) Răspunsul la întrebarea 5 litera a) este influențat de aspectul dacă (i) copiile tranzitorii au o valoare intrinsecă; sau (ii) - respectivele copii tranzitorii cuprind o mică parte a unei colecții de opere și/sau alte elemente care de altfel pot fi utilizate fără încălcarea dreptului de autor; sau (iii) titularul unei licențe exclusive acordate de către titularul de drepturi într-un alt stat membru a primit deja o remunerație pentru utilizarea operei în acel stat membru?

6 Comunicarea către public prin cablu sau fără cablu

- a) Un drept de autor este comunicat către public prin cablu sau fără cablu în sensul articolului 3 din Directiva 2001/29/CE, în ipoteza în care o difuzare prin satelit este recepționată într-un local comercial (de exemplu un bar) și comunicat sau prezentat în respectivul local prin intermediul unui singur ecran de televiziune și a unor difuzoare către membri ai publicului din respectivul local ?
- b) Răspunsul la întrebarea 6 litera a) este influențat dacă:
- (i) membri publicului prezent reprezintă un public nou neavut în vedere de către postul de emisie (în prezenta cauză deoarece o cartelă de decodor privat destinat utilizării într-un stat membru este utilizată pentru o audiență comercială într-un alt stat membru)?
  - (ii) membri publicului nu reprezintă o audiență care plătește, potrivit legislației naționale?
  - (iii) semnalul de difuzare televizată este recepționat printr-o antenă sau printr-o antenă parabolică situată pe acoperișul localului unde este situat televizorul sau anexată acestuia?
- c) Dacă răspunsul la litera b) este în întregime sau parțial afirmativ, ce factori trebuie luați în considerare pentru a stabili dacă există o comunicare a operei care își are originea într-un loc în care membri audienței nu sunt prezenți?

C. Cu privire la interpretarea Directivei 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (*) și a articolelor 28, 30 și 49 din Tratatul CE

7 Mijloace de apărare în temeiul Directivei 93/83

Este compatibil cu Directiva 93/83/CEE sau cu articolele 28 și 30 sau 49 din Tratatul CE ca legislația națională să prevadă că atunci când copiile tranzitorii ale operelor cuprinse într-o difuzare prin satelit sunt create în interiorul carcasei unui decodor prin satelit sau pe un ecran de televiziune, există o încălcare a dreptului de autor în temeiul legislației țării de recepție a difuzării? Se modifică situația dacă difuzarea este decodată prin utilizarea unei cartele de decodor prin satelit care a fost furnizată de prestatorul unui serviciu de difuzare prin satelit într-un alt stat membru cu condiția ca utilizarea cartelei de decodor prin satelit să fie autorizată numai în acel alt stat membru?

D. Cu privire la interpretarea normelor tratatului referitoare la libera circulație a produselor și a serviciilor prevăzută de articolele 28, 30 și 49 CE în contextul Directivei privind accesul condiționat

8 Mijloace de apărare în temeiul articolelor 28 și/sau 49 CE

- a) Dacă răspunsul la întrebarea 1 este că un dispozitiv de acces condiționat produs de către un prestator de servicii sau cu consimțământul acestuia se consideră un „dispozitiv ilicit” în sensul articolului 2 litera (e) din Directiva 98/84/CE atunci când este utilizat în afara obiectului autorizației din partea prestatorului de servicii de a permite accesul la un serviciu protejat, care este obiectul specific al dreptului în raport cu funcția sa esențială conferită de Directiva privind accesul condiționat?
- b) Articolele 28 sau 49 din Tratatul CE se opun punerii în aplicare a unei dispoziții de drept național într-un prim stat membru care declară ilegal importul sau vânzarea unei cartele de decodor prin satelit care a fost furnizată de către prestatorul de servicii de difuzare prin satelit într-un alt stat membru cu condiția ca utilizarea respectivei cartele de decodor prin satelit să fie autorizată numai în acel alt stat membru?
- c) Răspunsul este influențat dacă acea cartelă de decodor prin satelit este autorizată numai pentru utilizarea privată sau casnică în acel alt stat membru, dar este utilizată în scopuri comerciale în primul stat membru?

9 Dacă protecția acordată imnului poate fi mai mare decât cea acordată restului difuzării

Articolele 28, 30 și 49 din Tratatul CE se opun punerii în aplicare a unei dispoziții naționale privind drepturile de autor care declară ilegală prezentarea sau difuzarea în public a unei opere muzicale în ipoteza în care respectiva operă este inclusă într-un serviciu protejat, care este accesată și difuzată în public prin utilizarea unei cartele de decodor prin satelit, și în ipoteza în care respectiva cartelă a fost furnizată de prestatorul de servicii într-un alt stat membru cu condiția ca utilizarea cartelei de decodor să fie autorizată numai în acel alt stat membru? Există vreo diferență dacă opera muzicală reprezintă un element neimportant al serviciului protejat în ansamblu și prezentarea sau difuzarea în public a celorlalte elemente ale serviciului nu este interzisă de legislația națională privind drepturile de autor?

E. Cu privire la interpretarea normelor tratatului privind concurența prevăzute de articolul 81 CE

10 Apărarea în temeiul articolului 81 CE

În ipoteza în care un furnizor de conținut de program încheie o serie de licențe exclusive, fiecare pentru teritoriul unuia sau mai multor state membre în care postul de emisie deține o licență de difuzare a conținutului de program exclusiv pe respectivul teritoriu (inclusiv prin satelit) și în fiecare licență este inclusă o obligație contractuală care impune unui post de emisie să împiedice utilizarea în afara teritoriului pentru care este acordată licența, a cartelelor sale de decodoare prin satelit, care permit recepția conținutului de program, obiect al licenței, ce criteriu juridic ar trebui să aplice instanța națională și ce împrejurări ar trebui să ia în considerare pentru a hotărî dacă această restricție contractuală contravine interdicției impuse prin articolul 81 alineatul (1)?

Mai exact:

- (a) articolul 81 alineatul (1) trebuie interpretat în sensul că se aplică acelei obligații numai în temeiul faptului că aceasta este considerată ca având drept obiect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței?
- (b) în acest caz, trebuie să se demonstreze că obligația contractuală împiedică, restrânge sau denaturează concurența pentru a intra în domeniul de aplicare al interdicției impuse de articolul 81 alineatul (1)?

⁽¹⁾ JO L 320, p. 54, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 73.

⁽²⁾ Directiva Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215).

⁽³⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

⁽⁴⁾ JO L 248, p. 15, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 134.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danmark) la 18 septembrie 2008 — Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst/Dansk Industri, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS

(Cauza C-405/08)

(2008/C 301/35)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ingeniørforeningen i Danmark, în numele și pentru Bertram Holst

Pârâtă: Dansk Industri, în numele și pentru Babcock & Wilcox Vølund ApS

Întrebările preliminare

- 1) Părțile din acțiunea principală exprimă opinii divergente privind corectitudinea transpunerii Directivei 2002/14/CE ⁽¹⁾ prin acordul „Samarbejdsaftalen”, încheiat între federația patronală „Dansk Arbejdsgiverforening” (DA) și sindicatul lucrătorilor „Landsorganisationen i Danmark” (LO). În acest context, se solicită Curții să precizeze dacă reglementarea comunitară se opune unei transpuneri a directivei respective care are ca efect faptul că anumitor categorii de lucrători li se aplică un acord colectiv încheiat între parteneri sociali care nu reprezintă categoria profesională a persoanelor interesate și faptul că acest acord colectiv nu este aplicabil categoriei profesionale din care fac parte aceste persoane?
- 2) În ipoteza în care Directiva 2002/14 a fost transpusă corect pentru BH prin acordul Samarbejdsaftalen, se solicită Curții să precizeze dacă articolul 7 din Directiva 2002/14 a fost transpus corect în măsura în care se stabilește că Samarbejdsaftalen nu prevede un standard înalt de protecție împotriva concedierii pentru anumite categorii profesionale?